

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت ترویج معماری سبز همگام با توسعه پایدار در راستای همزیستی انسان با اکولوژی

محل انتشار:

دومین همایش معماری پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مریم سادات موسوی نژاد - دانشجوی کارشناسی مهندسی تکنولوژی معماری

خلاصه مقاله:

هر جزء طبیعت در ذات خود مشخصه و هویت، ساختار و فرم و همچنین موجودیت و هدف مختص به خود را داراست که همگی به گونه ای وحدت میانجامد و تضمین کننده تجسم فرمال آنهاست که به صورت مستقیم با سایر فرمها ارتباط می یابند معماری سبز Green Architecture معماری پایدار Sustainable Architecture یکی از گرایشها و رویکردهای نوین معماری است که در سالهای اخیر مورد توجه عده زیادی از طراحان و معماران معاصر جهان قرار گرفته است. این معماری که برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار می باشد، در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست، یکی از نیازهای اساسی بشر درجهان صنعتی کنونی است که ناشی از نیاز انسان امروز در مقابل پیامدهای سوء جهان صنعتی و مصرفی عصر حاضر است. اصطلاح معماری پایدار یا معماری محیط زیستی به معماری حساس به مسائل پیچیده همزیستی طبیعت، انسان و مصنوعات اطلاق می شود. با توجه به محدودیت های موجود در منابع طبیعی موجود در جهان، توجه به بهره گیری از طبیعت بر مبنای توسعه پایدار از اهمیت بسیاری برخوردار شده و بر این اساس که طبیعت، سرچشمه ای برای آموختن است تاکنون در زمینه های مختلف، از آن برای الهام گرفتن و ایده یابی استفاده شده و در این مقاله نیز کاربرد دیگری برای طبیعت مطرح شده است

کلمات کلیدی:

محیط زیست طبیعی، معماری سبز، توسعه پایدار، طراحی، معماری نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144220>

